

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
CYPRUS BAR ASSOCIATION

15^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Από τη δικηγορία που ζούμε στη δικηγορία που αξίζουμε

Κυρίες και κύριοι

Με μεγάλη χαρά και τιμή χαιρετίζω εκ μέρους του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου την έναρξη των εργασιών του 15ου Πανελληνίου Συνεδρίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, το οποίο επικεντρώνεται στη δικηγορία του σήμερα και στη δικηγορία του αύριο.

Η Αντιπροσωπεία του ΠΔΣ στο Συνέδριο αποτελείται επίσης από τους Προέδρους των Δικηγόρων Συλλόγων Λευκωσίας, Λεμεσού και Κερύνειας, Στέφανο Σκορδή, Λουίζα Πρωτοπαπά και Νικόλα Κωνσταντινίδη αντίστοιχα καθώς και τον Χριστάκη Μούσκο μέλος του Συμβουλίου.

Η απόσταση και η γέφυρα από τη δικηγορία που ζούμε, στη δικηγορία που αξίζουμε.

«διὸ πᾶσα πόλις φύσει ἔστιν»,

«ο ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῶον»,

γράφει ο Αριστοτέλης στα Πολιτικά του.

Η πόλη δηλαδή είναι μια φυσική πραγματικότητα και ο άνθρωπος από τη φύση του είναι πολιτικό ον.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη και λειτουργία της πόλης είναι η Δικαιοσύνη.

Από την αρχαιότητα, τους πρώτους δικανικούς ρήτορες μέχρι τους σύγχρονους δικηγόρους, οι συλλειτουργοί της δικαιοσύνης ήταν και είναι βασικοί εγγυητές της ορθής λειτουργίας και απονομής της.

Τα τελευταία χρόνια η άσκηση της δικηγορίας, τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα, αναμετρείται με χρόνιες παθολογίες και προβλήματα τα οποία ζούμε στην καθημερινότητά μας και καλούμαστε ως επαγγελματικά σώματα να διαχειριστούμε και να αντιμετωπίσουμε.

Συγχρόνως δε, εντείνονται και οι προκλήσεις τις οποίες δεν μπορούμε να αγνοήσουμε.

Ως Δικηγορικοί Σύλλογοι έχουμε την ευθύνη για την προώθηση στοχευμένων παρεμβάσεων αφενός για την προσαρμογή των μελών μας στα νέα δεδομένα, και αφετέρου ως συλλειτουργοί της δικαιοσύνης και υπερασπιστές του κράτους δικαίου, έχουμε ευθύνη να δρούμε υπέρ της προστασίας των δικαιωμάτων των πολιτών, των δικαιωμάτων των εντολέων μας.

Επάλληλα, καλούμαστε να ενισχύσουμε το κύρος του δικηγόρου στην κοινωνία. Όχι γενικά και αόριστα. Αλλά μέσα από την καθημερινή μας πράξη και εργασία στηλιτεύοντας και επιδεικνύοντας μηδενική ανοχή σε πρακτικές που δεν τιμούν το

λειτουργημά μας και θέτουν ολόκληρο το σώμα σε ανυποληψία. Το ζούμε κατά καιρούς αυτό, όταν κάποια μεμονωμένα περιστατικά οδηγούν σε ασυλλόγιστες γενικεύσεις και χαρακτηρισμούς για ολόκληρο τον δικηγορικό κόσμο.

Έχουμε λοιπόν ρόλο ουσιαστικό στη διασφάλιση των συνθηκών που είναι αναγκαίες για την άσκηση του λειτουργημάτος μας.

Θέματα όπως η διεύρυνση και αύξηση της δικηγορικής ύλης, οι αμοιβές των νέων δικηγόρων, η αξιοποίηση των τεχνολογικών δυνατοτήτων, η δημιουργία των κατάλληλων υποδομών όπου χρειάζεται, μας απασχολούν έντονα και οφείλουμε να καταθέτουμε υλοποιήσιμες προτάσεις.

Επιπρόσθετα όλοι κατανοούμε την ανάγκη για ταχύτερη και ποιοτική απονομή της Δικαιοσύνης, για καταπολέμηση της γραφειοκρατίας και για εκσυγχρονισμένη λειτουργία των δημόσιων υπηρεσιών, την ανάγκη για επέκταση της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, τη δημιουργία νέας κουλτούρας στην επίλυση διαφορών με την αξιοποίηση της διαιτησίας και της διαμεσολάβησης. Όλα αυτά τα θέματα είναι πλέον μονόδρομος για την κίνησή μας προς τη σύγχρονη δικηγορία.

Κυρίες και κύριοι

Η δικηγορία αλλάζει ταχέως. Η άσκησή της απαιτεί ολοένα και περισσότερες γνώσεις, εξειδίκευση, καλύτερα εφόδια και συνδυαστικές δεξιότητες.

Δυσκολίες υπάρχουν και θα υπάρχουν. Η δική μας επιλογή είναι να φροντίζουμε να είμαστε έτοιμοι να προσαρμοζόμαστε στα νέα δεδομένα και έτσι να εξελισσόμαστε.

Σε αυτή τη διαδρομή ο δικηγόρος δεν είναι μόνος του. Ο κάθε δικηγορικός σύλλογος που τον εκπροσωπεί θα πρέπει να στέκεται δίπλα του έμπρακτα.

Ως Δικηγορικοί Σύλλογοι παρακολουθούμε τις εξελίξεις, ενημερωνόμαστε για τα καθημερινά προβλήματα των συναδέλφων.

Είμαστε παρόντες στις εξελίξεις με δυναμική επιστημονική παρουσία. Καταθέτουμε στα κέντρα λήψης αποφάσεων γνώση και εμπειρία, ωφέλιμες ιδέες και προτάσεις διεκδικώντας την υλοποίησή τους.

Ταυτόχρονα, ο διάυλος επικοινωνίας μας με την κοινωνία είναι και πρέπει να είναι ανεμπόδιστος και ανοιχτός. Ως υπερασπιστές των δικαιωμάτων των πολιτών έχουμε αποδείξει σε κρίσιμες περιόδους ότι στεκόμαστε στο ύψος των απαιτήσεων του ρόλου που ο νομικός πολιτισμός μας έχει αναθέσει.

Ο δικηγορικός κόσμος μπορεί να λειτουργεί ως υγιές κύτταρο αλλαγών σε όλα τα επίπεδα και κυρίως μέσα από συνεργασίες και συνέργειες, αξιοποιώντας την εμπειρογνωμοσύνη συναδέλφων.

Οι σχέσεις των δικηγόρων της Ελλάδας και της Κύπρου είναι διαχρονικές και αδελφικές.

Η συνεργασία και αλληλοστήριξη μας στο πλαίσιο των διεργασιών του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρώπης-CCBE και άλλων σωμάτων είναι ισχυρή.

Η πρόσφατη στήριξη δε των εκπροσώπων των Δικηγορικών Συλλόγων της Ελλάδας στην CCBE τόσο για το θέμα του απορρήτου επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρου πελάτη όσο και για εκλογή του Αντιπροέδρου του ΠΔΣ, κ. Νικόλα Τσαρδελλή στην Επιτροπή Οικονομικών της CCBE ήταν καταλυτική.

Ο Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος παρακολουθεί στενά τις δράσεις και τους αγώνες των Δικηγορικών Συλλόγων της Ελλάδας και της Ολομέλειας και θα είμαστε πάντα αρωγοί στις προσπάθειές σας.

Οι διαφορετικές εμπειρίες των δικηγορικών μας συλλόγων και των μελών μας καθώς και των συστημάτων δικαιοσύνης των κρατών μας, μας επιτρέπουν φρονώ με την κατάλληλη συνεργασία να φέρουμε τις απαραίτητες αλλαγές για να περάσουμε όλοι στην δικηγορία που όλοι αξίζουμε και το σύστημα δικαιοσύνης που Ελλάδα και Κύπρος δικαιούνται.

Προς την ίδια κατεύθυνση, θα πρέπει να κινηθούν και τα Δικαστήρια μας και οι Κυβερνήσεις μας.

Σταθμός στις σχέσεις ανάμεσα μας υπήρξε και η υπογραφή μνημονίου συνεργασίας τον Νοέμβριο του 2022 κατά τη διήμερη επίσκεψη στην Κύπρο της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιήθηκε το συνέδριο με θέμα: «Η οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών στην Ανατολική Μεσόγειο: Νομικά ζητήματα και προκλήσεις».

Το δικηγορικό σώμα Ελλάδος και Κύπρου έχει άρρηκτους δεσμούς και υψηλή αίσθηση εθνικού καθήκοντος.

«Το διαχρονικό ιστορικό δίδαγμα, που πρέπει να αντλήσουμε από την κοινή εθνική μας πορεία είναι ότι όταν ένα κράτος υποχωρεί κατά σύστημα, τότε θα νικάται κατά κράτος. Η επίκληση του διεθνούς δικαίου, που είναι -και ορθά- πάγια επιλογή μας, όπως και όλων των δικαιοκρατούμενων κρατών, που πιστεύουν στη βασισμένη στο δίκαιο διεθνή τάξη δεν αρκεί, εάν δεν μπορούμε να το υπερασπιστούμε και να το επιβάλουμε ακόμη και μόνοι μας»,

είχε τονίσει ο αγαπητός πρόεδρος της Ολομέλειας, κ. Βερβεσός χαιρετίζοντας τότε την έναρξη του συνεδρίου στην Κύπρο το 2022.

Έχουμε χρέος λοιπόν να αντλούμε μηνύματα και διδάγματα από την κοινή εθνική μας πορεία.

Η ένταξη της Κύπρου στον γεωγραφικό χώρο του Ελληνισμού, από την αρχαιότητα, είχε και έχει, ιστορική διάρκεια. Πάμπολλες οι μαρτυρίες από τα βιώματα και τα έργα του κυπριακού ελληνισμού, των ηρώων, των ποιητών, των επιστημόνων. Προπαντός, ολοζώντανη μαρτυρία η ίδια γλώσσα όσων έζησαν και ζουν από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα στην Κύπρο. Έλληνες από γενιά σε γενιά βεβαιώνουμε την αδιάσπαστη συνέχεια του ελληνισμού στο πολύπαθο νησί μας.

Η προσφορά των Ελλήνων της Κύπρου στους εθνικούς αγώνες είναι αδιαμφισβήτητη. Παρά τους διάφορους κατακτητές (Ρωμαίοι, Άραβες, Φράγκοι, Τούρκοι, Άγγλοι) ο ελληνικός και ελληνορθόδοξο χαρακτήρας του νησιού δεν κάμφθηκε. Αντίθετα, οι Έλληνες της Κύπρου συμμετείχαν, θυσιάστηκαν στο πλευρό της υπόλοιπης Ελλάδας.

Στην εθνική παλιγγενεσία του 1821.

Υπάρχουν πολλές μαρτυρίες για Κύπριους που έλαβαν μέρος στις μάχες της Πελοποννήσου, στα Δερβενάκια, στους Μύλους, στο Μεσολόγγι, στην πολιορκία της Τριπολιτσάς και αλλού.

Η συμμετοχή της Κύπρου στον Αγώνα της ηπειρωτικής Ελλάδας, οι σφαγές και οι διωγμοί στο ίδιο το νησί, να θυμίσουμε τις σφαγές της 9ης Ιουλίου του 1821, εντάσσουν την Κύπρο στα σύνορα του αναγεννημένου έθνους και του κράτους που αναμενόταν να γεννηθεί από την επανάσταση. Οι Κύπριοι

εναπόθεσαν τις ελπίδες τους στον Ιωάννη Καποδίστρια, που εκ μητρός καταγόταν από την Κύπρο.

Τον Οκτώβριο του 1827, ο Καποδίστριας κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στο Λονδίνο, θα απαντήσει στον Άγγλο διπλωμάτη Ρόμπερτ Χόρτον που ως εκπρόσωπος του Foreign Office, τον ρώτησε ποια γεωγραφικά όρια διεκδικούσε η Ελλάδα:

«Τα όρια ταύτα καθορίζονται υπό του αίματος του εκχυθέντος εις τα σφαγεία των Κυδωνίων, της Κύπρου, της Χίου, της Κρήτης, των Ψαρών και του Μεσολογγίου και εις τους πολλούς κατά γην και κατά θάλασσαν αγώνας, δια των οποίων εδοξάσθη το ανδρείον τούτο έθνος».

Δυστυχώς, τα αιτήματα του λαού της Κύπρου δεν ικανοποιήθηκαν. Τα αλλότρια συμφέροντα δεν το επέτρεπαν. Έκτοτε, ο Κυπριακός ελληνισμός διεκδικεί την ικανοποίηση των ίδιων διαχρονικών στόχων, μάχεται στο πλευρό της Ελλάδας, θυσιάζεται και εμπνέει ποιητές.

Η συμμετοχή πλήθους εθελοντών Ελλήνων της Κύπρου στους Βαλκανικούς πολέμους, μεταξύ αυτών και του δικηγόρου και Δήμαρχου Λεμεσού Χριστόδουλου Σώζου, ήταν η συνέχεια των προηγούμενων αγώνων για απελευθέρωση και ένωση. Για τους Έλληνες της Κύπρου, ήταν βαθιά ριζωμένος ο ιερός στόχος της Ένωσης, καθώς θεωρούσαν ότι είναι κομμάτι των σκλαβωμένων ελληνικών πληθυσμών.

Την περίοδο των Βαλκανικών πολέμων ακολουθεί ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος κατά τη διάρκεια του οποίου έχουμε συμμετοχή Κυπρίων εθελοντών στη Μάχη του Σκρα.

Συμμετοχή Κυπρίων έχουμε και στη μικρασιατική εκστρατεία.

28 Οκτωβρίου 1940. Η Ελλάδα εισέρχεται στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Χιλιάδες Έλληνες της Κύπρου έσπευσαν να καταταχθούν στον ελληνικό αλλά και στο βρετανικό στρατό. Τα στρατιωτικά κοιμητήρια του Ελ Αλαμίν στη βόρειο Αφρική, του Ρίμινι, της Παλαιστίνης, και αλλού μαρτυρούν τις θυσίες.

Για τη συμβολή των Κυπρίων στη μάχη κατά των δυνάμεων του Άξονα, οι Βρετανοί είχαν υποσχεθεί την ελευθερία και την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Υπόσχεση την οποία αθέτησαν.

Έτσι, το 1950 πραγματοποιείται το ενωτικό δημοψήφισμα, και το 1955 άρχισε ο αγώνας της ΕΟΚΑ.

Σε κάθε ιστορική περίοδο υπάρχει μια στιγμή ή μια προσωπικότητα που την καθορίζει. Χωρίς αμφιβολία, ο Γρηγόρης Αυξεντίου υπήρξε αυτή η προσωπικότητα για τον Αγώνα του 1955-59.

Η θυσία ενός ήρωα που την πιο κρίσιμη στιγμή, με πλήρη συνείδηση, επέλεξε το θάνατο, προκειμένου να δείξει σε όλους εμάς πως, τίποτα δεν κερδίζεται χωρίς θυσία, πως το τίμημα της ελευθερίας είναι πάντα πολύ μεγάλο.

Ο ποιητής Κώστας Μόντης έγραψε στο ποίημα του με τίτλο Γρηγόρης Αυξεντίου:

**«Εκείνο τ' όχι δεν το επανέλαβε η
ηχώ, ήταν πολύ βαρύ
για να το μεταφέρει...»**

Η πορεία, η δράση του Αυξεντίου εμπερικλείει ό,τι πιο ωραίο πρόσφερε στην ιστορία μας ο Αγώνας του 1955-1959.

Ανιδιοτελείς νέοι έβαλαν πάνω από το «εγώ» τους το κοινό καλό.

Πολλές τιμές έχουν αποδοθεί και αποδίδονται στον Γρηγόρη Αυξεντίου.

Μιάμιση ώρα από εδώ περίπου υπάρχει το Κέντρο Ανάδειξης της Λαογραφικής και Ιστορικής Ενότητας Θράκης- Κύπρου «Γρηγόρης Αυξεντίου» που ιδρύθηκε από τον Σύλλογο Κυπρίων Νομού Ξάνθης και τον Δήμο Βιστωνίδας με τη βοήθεια και στήριξη του Συμβουλίου Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959.

Το Κέντρο βρίσκεται στον οικισμό Αυξέντιο, που όπως γνωρίζετε είναι ο οικισμός Νέο Κατράμιο που μετονομάστηκε σε Αυξέντιο, προς τιμή του ήρωα, μετά από αίτημα των Μικρασιατών προσφύγων κατοίκων του οικισμού το 1960. Αναδεικνύει το μέγεθος της θυσίας του Αυξεντίου σε όλο τον Ελληνισμό και τις αδιάρρηκτες σχέσεις μεταξύ των απανταχού Ελλήνων.

Ξετυλίγοντας την ιστορική μνήμη δεν μπορούμε να αμνημονούμε τις θυσίες των Ελλαδιτών στρατιωτών και αξιωματικών κατά την τουρκική εισβολή του 1974. Όλους εκείνους που θυσιάστηκαν στα πεδία των μαχών και κόντρα στην προδοσία και στους ριψάσπιδες. Ο Τύμβος της Μακεδονίτσας, το Στρατιωτικό Κοιμητήριο στην Λευκωσία, είναι εκεί να επιμαρτυρεί την θυσία των Ελλαδιτών αδελφών μας.

Μορφές όπως τον Γεώργιο Κατσάνη και Νικόλαο Κατούντα παραμένουν παροιμιώδεις.

Πενήντα χρόνια από τη βάρβαρη και παράνομη εισβολή των Τούρκων θυμόμαστε, ξανά και ξανά, τις χιλιάδες των νεκρών και εκτοπισθέντων, τις εκατοντάδες των αγνοουμένων. Τις βιαιοπραγίες και τα εγκλήματα πολέμου του τουρκικού στρατού, τον ξεριζωμό, την αιχμαλωσία, την προσφυγιά, το συνεχιζόμενο

δράμα των οικογενειών των αγνοουμένων. Την ατιμώρητη παραβίαση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τις απαράδεκτες τουρκικές αξιώσεις.

Δεν λησμονούμε τον σφετερισμό των περιουσιών, τη σύληση της πολιτιστικής και θρησκευτικής μας κληρονομιάς, την αλλαγή της δημογραφίας του νησιού μέσω του εμποικισμού, τις ενέργειες της Τουρκίας στη νεκρή ζώνη και στη θάλασσα, το άνοιγμα του Βαρωσιού.

Σωρεία οι παραβάσεις του δικαίου στην Κύπρο από πλευράς της Τουρκίας, από το 1974 μέχρι σήμερα.

Δεν εθελotuφλούμε και δεν τυρβάζουμε περί άλλων.

Δεν παίζουμε κάλυψη απόκρυψη με την πραγματικότητα και τις λέξεις που την περιγράφουν. Εξάλλου η ιδιότητα μας ως νομικοί δεν μας το επιτρέπει.

Το Κυπριακό είναι διεθνές θέμα εισβολής και κατοχής, ενός ανεξάρτητου κράτους, ισότιμου μέλους του ΟΗΕ και της ΕΕ και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Για 50 τώρα χρόνια διεξάγονται συνομιλίες.

Παρά τις υποχωρήσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων μας δεν επετεύχθη καμία ουσιαστική πρόοδος, λόγω της αδιαλλαξίας της Τουρκίας.

Πρέπει επιτέλους να αντιληφθούμε ότι η εκάστοτε ηγεσία των Τουρκοκυπρίων ενεργεί σύμφωνα με τη θέληση και τις διαταγές της Άγκυρας.

Ως δικηγόροι έχουμε χρέος να εργαστούμε, να συνεργαστούμε για τη διασφάλιση και τη διαφύλαξη των συμφερόντων της Ελλάδας και της Κύπρου και του συνόλου των πολιτών τους.

Με αδιάτρητη ασπίδα το δίκαιο πρέπει να επιδιώξουμε τη διενέργεια όλων των απαραίτητων δράσεων και νομικών διαβημάτων προς πάσα κατεύθυνση, σε ευρωπαϊκό επίπεδο και διεθνώς ούτως ώστε να διερευνηθεί τόσο η διάπραξη εγκλημάτων πολέμου όσο και η συνεχιζόμενη παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων όπως αυτά κατοχυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης και τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τον Καταστατικό Χάρτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, το Ευρωπαϊκό και Διεθνές Δίκαιο.

Η όποια λύση θα πρέπει να απαλλάσσει την Κύπρο από την κατοχή και να αποκαθιστά πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των νόμιμων πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας και να εδράζεται στο διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο.

Τον Ιούλιο που πέρασε με αφορμή την επέτειο της τουρκικής εισβολής και της συμπλήρωσης 50 χρόνων κατοχής, ο Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος διοργάνωσε διήμερο επιστημονικό συνέδριο με εισηγητές ακαδημαϊκούς και δικηγόρους από Ελλάδα, Κύπρο και Ηνωμένο Βασίλειο οι οποίοι ανέλυσαν το Κυπριακό από το πρίσμα του Διεθνούς, Ευρωπαϊκού και Εθνικού Δικαίου.

Δεν πιστεύουμε βεβαίως ότι το Κυπριακό ή η οποιαδήποτε διεθνής διένεξη θα λυθεί στις δικαστικές αίθουσες. Πλην όμως, πιστεύουμε στην διεθνή δικαιοταξία και οφείλουν οι πολιτικές μας ηγεσίες να χρησιμοποιούν όλα τα νομικά εργαλεία που έχουν στην διάθεση τους για προώθηση των εθνικών μας συμφερόντων.

Η κατάσταση στο Κυπριακό είναι οριακή και ο Κυπριακός Ελληνισμός διατρέχει ορατούς κινδύνους. Παρόμοιες απειλές δέχεται και η Ελλάδα.

Πάθαμε πολλά και πρέπει να δράσουμε με ενότητα και ιστορική λογική.

Σύσσωμος ο ελληνισμός με ομοψυχία πρέπει να είμαστε σε εγρήγορση για την αντιμετώπιση της τουρκικής απειλής στην Κύπρο, στο Αιγαίο, τη Θράκη. Με οδηγό τους αγώνες και τις θυσίες των προγόνων μας.

Μόνο έτσι δικαιώνεται ο λόγος του Ρίτσου στον Αποχαιρετισμό, ότι η αιωνιότητα υπάρχει και ότι εμείς τη δημιουργούμε.

Μαζί Ελλάδα και Κύπρος. Μαζί και οι απανταχού Έλληνες δικηγόροι.

Σε μια δυναμικότερη προσπάθεια από σήμερα.

Μέχρι την τελική δικαίωση.